

Bierzmowanie jest drugim z siedmiu sakramentów świętych. W sakramencie chrztu człowiek po raz pierwszy otrzymuje Ducha Świętego. W sakramencie bierzmowania każdy kandydat otrzymuje pełnię Jego darów, dzięki którym zostaje umocniony w wierze i w sposób bardziej doskonały będzie świadczył o Bogu w swoim środowisku. Chrzest wprowadza małe dziecko do rodziny Bożej. Dziecko dojrzewa i po pewnym czasie uczy się samodzielnego kierowania swoim życiem. Zmienia się też jego życie religijne. Przychodzi chwila, kiedy co raz bardziej zaczyna rozumieć wyznawaną wiarę, kiedy samodzielnie dokonuje wyboru między dobrem i złem, a czasem jest zmuszone nawet do obrony swoich przekonań. Na tym złożonym etapie życia duchowego Bóg ponownie przychodzi do człowieka z pomocą w sakramencie bierzmowania. Katechizm tłumaczy, że bierzmowanie jest to sakrament poprzez który Duch Święty umacnia chrześcijanina, aby mężnie wyznawał i bronił swojej wiary, a także żył zgodnie z nią. Wyraz "confirmatio" z języka łacińskiego oznacza "umocnienie". Często nawet osoby dorosłe zadają dużo pytań dotyczących tego sakramentu. Spróbujmy wyjaśnić niektóre z nich. †

Dlaczego sakrament bierzmowania jest nazywany także sakramentem wylania Ducha Świętego?

Ani Pismo Święte, ani tradycja chrześcijańska nie podają konkretnych danych, kiedy i w jaki sposób został ustanowiony sakrament bierzmowania. Jednak Pismo Święte podaje wyraźne dowody na to, że Chrystus ustanowił ten sakrament. Na pięćdziesiąty dzień po zmartwychwstaniu Chrystusa zebrani w Wieczerniku Apostołowie otrzymali w darze obiecane go przez Chrystusa Ducha Świętego. Tak dokonało się pierwsze bierzmowanie. Duch nappełnił Apostołów odwagą i męstwem, dlatego z wielką gorliwością oddali się pracy apostołskiej. Wtenczas Apostołowie otrzymali prawo do udzielania tego sakramentu innym wiernym. Według Dziejów Apostolskich, kiedy apostołowie wkładali na ochrzczonych ręce, ci także otrzymywali Ducha Świętego (por. Dz 8,14-17). Podobnie dzieje się, gdy ktoś przyjmuje sakrament bierzmowania: otrzymuje moc Ducha Świętego, pogłębia się w nim życie Boże, odczuwa ponadnaturalną pomoc na drodze do umocnienia i świadectwa wiary.

Jakie obowiązki wiążą się z przyjęciem sakramentu bierzmowania?

Osoba bierzmowana staje się stałym wyznawcą Chrystusa, dlatego powinna nie tylko troszczyć się o zbawienie własne, ale też przyczyniać się do umocnienia wiary innych chrześcijan, i wskazywać Boga tym, kto jeszcze nie doszedł do wiary. Wykonując następujące obowiązki, wierny powinien pamiętać, że Duch Święty udziela mu potrzebnej pomocy.

□ □ **1. Wierność Chrystusowi.** Oznacza to, że zawsze należy się kierować przykazaniami Bożymi i słuchać nauki Kościoła. Przy tym należy umieć przeciwstawić się pokusom szatana, namowom złych ludzi, a także starać się pokonywać własne niedoskonałości. Człowiek, oświecony łaską Bożą, zdolny jest wybierać dobro.

□ □ **2. Poznawanie Chrystusa.** Można to czynić poprzez udział w katechezie, rozmowy z kapłanem, z innymi głęboko wierzącymi ludźmi, czytanie religijnych książek i czasopism i, oczywiście, Pisma Świętego.

□ □ **3. Cierpienie dla Chrystusa.** Wierny, umocniony darami Ducha Świętego, powinien być gotowy do znoszenia różnego wypróbowania czy nawet cierpienia za wiarę. Cierpienie nie tylko może wypróbować dojrzałość w wierze, ale także stać się świadectwem dla innych ludzi. Właśnie dary Ducha Świętego dają moc zwycięsko wyjść z choroby, niepowodzeń, kryzysów, złych uczynków innych ludzi.

□ □ **4. Praca dla Chrystusa.** Człowiek żyje wśród ludzi – najpierw w swojej rodzinie, w pracy, podczas nauki. Jeśli jest ożywiony duchem Ewangelii, jest w stanie przekazać go innym. Swoim zachowaniem, swoją życiową postawą człowiek pomaga bliźnim w zwyciężeniu zła i umacnianiu się w dobrem.

Dlaczego przy okazji bierzmowania przybiera się nowe imię i jakie są kryteria jego wyboru?

Przy wyborze imienia dla dziecka mającego przyjąć chrzest, o imieniu decydują rodzice. Kościół sugeruje, aby było to imię «święte», a więc noszone przez świętego czy błogosławionego. Celem tej sugestii jest to, by nowo ochrzczony miał swojego świętego patrona. W życiu dorosłym człowiek przed bierzmowaniem dokonuje świadomego wyboru, wybierając imię tego bądź innego świętego, którego wzór życia jest mu najbliższy. Kandydat do bierzmowania ma więc okazję wybrać sobie świętego czy błogosławionego, którego droga do świętości najbardziej go zachwyciła. Takim imieniem może być też imię, otrzymane na chrzcie świętym.

Kandydaci do bierzmowania nie powinni kierować się przy tym wyborze atrakcyjnością samego imienia, ale pięknem życia tego, którego wybierają sobie za patrona. Za jego pośrednictwem człowiek zwraca się do Boga i oddaje się pod jego wstawienniczą opiekę.

Aby przyjęcie sakramentu nie było tylko gestem formalnym, który powinien wykonać "każdy prawdziwy katolik", warto dobrze się zastanowić, z jaką motywacją i jakim zamiarem przyjmujemy ten sakrament. Mamy nadzieję, że wyżej omówione zagadnienia pobudzą naszych czytelników do refleksji i zachęcą do poszukiwania odpowiedniej literatury.

Przygotowała Alesia Bialenik na podstawie "Katechizm: Przygotowanie do sakramentu bierzmowania" (wyd. "Pro Christo") i strony internetowej <http://www.archpoznan.pl/>.